

mountainbook

GÓRY CZECH

Bezdroża

ERGO
HESTIA®

Autorzy przewodnika:

Krzysztof Magnowski,

Krzysztof Bzowski (trasy: 6, 7, 12, 13, 15, 17, 18)

Redaktor prowadzący: Maciej Żemojtel

Redakcja: Anna Palczyńska

Koordinacja techniczna i skład: Miron Kokosiński

Opracowanie map i profili tras: Jan Leja

Źródło danych kartograficznych: OpenStreetMap.org

Projekt graficzny serii: Sabina Suchy

Projekt graficzny okładki: Ewa Jarocka

Zdjęcie na okładce: materiały graficzne zostały wykorzystane za zgodą Adobe Stock

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autorzy oraz Helion SA dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autorzy oraz Helion SA nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion SA

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/?begcz1>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzje.

Wydanie I

ISBN: 978-83-283-7367-9

Copyright © Helion SA, 2021

• Kup książkę	• Księgarnia internetowa
• Poleć książkę	• Lubię to!
• Oceń książkę	Nasza społeczność

Spis treści

O przewodniku	7
---------------------	---

PRZED WYJAZDEM	9
----------------------	---

Informacja praktyczne	10
Dojazd i komunikacja	10
Dokumenty	12
Noclegi	13
Wyżywienie	14
Służba zdrowia	17
Przygotowanie do wycieczki	18
Pogoda	23
Zagrożenia	25

INFORMACJE KRAJOZNAWCZE	28
-------------------------------	----

Geografia	30
Ochrona przyrody	34
Niemcy sudeccy	35
Dzieje turystyki w górach i Klub českých turistů	39

BESKID ŚLĄSKO-MORAWSKI	41
------------------------------	----

O regionie	42
▲ Królowa śląskich Beskidów	44
▲ Na spotkanie z Radegastem	52
Skarby śródgórkich dolin	60

GÓRY HOSTYŃSKO-WSETYŃSKIE I JAWORNIKI	63
O regionie.....	64
3 Grzbietem Gór Wsetyńskich	66
4 Święta góra Moraw	76
5 Skalne królestwo	84
Wałasko (Wołoszczyzna Morawska).....	90
JESIONIKI	93
O regionie.....	94
6 Przez „połoniny” Jesioników	96
Jesionickie czarownice	104
7 Na szczyty i skały północnych Jesioników	106
GÓRY ZŁOTE I MASYW ŚNIEŻNIKA	113
O regionie.....	114
8 Kraina tysiąca źródeł.....	116
9 Najwyższy szczyt Gór Złotych	126
10 Na styku Moraw, Czech i ziemi kłodzkiej.....	134
KOTLINA BROUMOWSKA I POGÓRZE ORLICKIE	141
O regionie.....	142
11 Zamek, schrony i schroniska	144
Czechosłowackie fortyfikacje z lat 30. XX w.	152
12 Skalne miasta.....	154
Klasztor w Broumowie; Christoph i Kilian Ignaz Dientzenhoferowie.....	162
13 Na urwiska Broumowskich Ścian	164
KARKONOSZE	171
O regionie.....	172
14 Na dachu Czech	174
Walonowie – karkonoscy poszukiwacze skarbów.....	182

▲ ¹⁵ Najpiękniejszą doliną czeskich Karkonoszy.....	186
GÓRY IZERSKIE I GRZBIET JESZTEDZKI	195
O regionie.....	196
▲ ¹⁶ Grzbietami Gór Izerskich	198
▲ ¹⁷ Turnie i wodospady pośród buków	204
▲ ¹⁸ Wokół szczytu Jesztędu	214
GÓRY ŁUŻYCKIE	221
O regionie.....	222
▲ ¹⁹ Najwyższymi wzniesieniami Gór Łużyckich	224
▲ ²⁰ Wśród bazaltów i piaskowców	232
CZESKI RAJ	241
O regionie.....	242
▲ ²¹ Zamki i panoramy Hruboskalska	244
▲ ²² Kamienne labirynty Prachowskich Skał	252
Albrecht von Wallenstein i Jiczyn	260
▲ ²³ Warownie wykute w kamieniu	262
Zamki Czeskiego Raju	270
GÓRY POŁABSKE (CZESKA SZWAJCARIA)	273
O regionie.....	274
▲ ²⁴ Czeska Szwajcaria.....	276
Děčín i okolice	282
▲ ²⁵ Skały i płaskowyże Gór Połabskich	284
RUDAWY	291
O regionie.....	292
▲ ²⁶ Górnicze ścieżki	294
Górnictwo w Rudawach	302
▲ ²⁷ Na najwyższy i najpiękniejszy szczyt Rudaw	304

SZUMAWA	311
O regionie.....	312
 28 Górskie jeziora i kaskady	314
 29 Do źródeł Węławy.....	324
Park Narodowy Szumawa	332
 30 Na styku trzech granic	334
Złota Ścieżka i Prachatice	340
 MINISŁOWNICZEK TURYSTYCZNY	343
 INDEKS	346

0 przewodniku

Celem przewodnika jest zaprezentowanie najciekawszych szlaków górskich w Republice Czeskiej. Tamtejsze pasma są dużo niższe niż w krajach karpackich (Słowacji, Ukrainie bądź Rumunii), są też z reguły łatwo dostępne i dobrze zagospodarowane, na próżno więc tam szukać wymagających wprawy skalistych turni bądź niekończących się, dzikich przestrzeni, po których można wędrować całymi dniami, biwakując z namiotem przy źródelku na hali. Co więcej, najwyższe masywy znajdują się przy granicy z Polską bądź w jej pobliżu i są doskonale znane polskim górolazom. Nie znaczy to oczywiście, że czeskie góry są mniej ciekawe, wręcz przeciwnie, pod względem widoków i atrakcyjności w niczym nie ustępują one tym z wyżej wymienionych krajów. Wyjścia na najwyższe szczyty (takie, jak Śnieżka czy Śnieżnik) pozwolą spojrzeć na nie z czeskiej strony i dostrzec ich całkiem nowe oblicza. Perełkami architektury są schroniska górskie i wieże widokowe projektowane często przez czołowych architektów. Prawdziwym ewenementem na skalę europejską są liczne, skalne miasta z labiryntami wąskich korytarzy i fantastycznie ukształtowanymi kamiennymi wieżami, oknami, bramami i innymi formami. Dostosowując się do rodzaju wrażeń, jakie ten kraj proponuje, dużo miejsca poświęciliśmy opisowi atrakcji turystycznych nie tylko stricte górskich, jak skały czy panoramy ze szczytów, ale też tych znajdujących się w miejscowościach w dolinach świadczących o niezwykłej umiejętności korzystania osadników z dobrodziejstw, jakie dawały góry, np. sztolnie górnicze i kamieniołomy lub niedostępne warownie i pustelnicze samotnie.

Materiały do przewodnika były zbierane latem 2020 r. – z tego czasu pochodzą informacje praktyczne dotyczące dostępności szlaków i obiektów, komunikacji, noclegów, wyżywienia i cen. Temu okresowi także odpowiada zaprezentowana wiedza krajoznawcza. Nieraz fakty podawane w różnych publikacjach (zwłaszcza wydanych w odległym od siebie czasie) są ze sobą sprzeczne. Różnice dotyczą zarówno kwestii interpretacyjnych (np. podziału na grupy górskie w zależności od przyjętych kryteriów), jak i podstawowej faktografii. W miarę swoich możliwości staraliśmy się sięgać do czeskiej literatury źródłowej oraz aktualnych wyników badań i ich interpretacji. Zdajemy sobie sprawę, że w niektórych przypadkach podana wiedza może być zbyt ogólna lub jednostronna i wykształcony w danej dziedzinie specjalista będzie w stanie wytknąć nieścisłości. Formuła i objętość tego przewodnika (z założenia mającego bardziej popularyzować poszczególne regiony i prezentować w ciekawej formie związane z nimi zagadnienia krajoznawcze) nie pozwalają jednak opisywać szczegółowo w sposób naukowo-encyklopedyczny wszystkich tematów przyrodniczych, historycznych czy etnograficznych. Jeśli uda nam się zainteresować czytelnika opisywanym obszarem i zachęcić go do bardziej wnikliwego zwiedzania oraz dalszego pogłębiania wiedzy, nasz cel zostanie osiągnięty.

Podstawowym problemem w tego typu publikacjach jest nazewnictwo. Wiele nazw terenowych oraz nazwisk funkcjonuje w różnych wariantach. Staraliśmy się stosować polskie odpowiedniki nazw miejscowych, jeśli tylko wystąpiły one wcześniej w dostępnej nam

Przygotowanie do wycieczki

„W góry, w góry, miły bracie, tam swoboda czeka na cię” — pisał kiedyś Wincenty Pol (dość niepolitycznie zapominając przy tym o głodnych górskich wrażeń „siostrach”, choć w tym przypadku zapewne nieco usprawiedliwia go konstrukcja i rytmika wiersza). By wycieczka w góry sprawiła

nam więcej radości niż trudu, musimy się do niej odpowiednio przygotować. Na wstępie należy dobrze zaplanować trasę — pomocny w tym będzie nasz przewodnik, trzeba jednak pamiętać, że podstawowym i niezbędnym wyposażeniem każdego turysty pozostaje także dokładna mapa turystyczna.

W CZYM NA TRASĘ?

Największy komfort podczas wędrowki zapewniają tkaniny „aktywne”. Sprawdzone zestaw składa się z cienkiego „oddychającego”, dobrze przylegającego do ciała podkoszulka i – przy ładnej pogodzie noszonych zwykle w plecaku – grubszej bluzy polarowej, odpornych na deszcz, śnieg i wiatr długich spodni oraz kurtki wykonanych z którejkolwiek dostępnej na rynku membrany. Należy pamiętać, że taki zestaw odzieży „aktywnej” działa tylko wtedy, gdy jest kompletny.

Lepiej unikać typowych, łatwo nasiąkających tkanin w rodzaju bawełny lub flaneli – w krótkim czasie magazynują one dużą ilość wody, schną zaś bardzo długo i „niechętnie”. Z tych samych względów odradza się spodnie z materiałów typu džins, sztruks lub podobnych. Decyzja o wybraniu się na szlak zapada zazwyczaj w ciepły, letni dzień. Łatwo wówczas zapomnieć o tym, że w górach temperatura jest zwykle o kilka stopni niższa i często wieje silny wiatr. Rozpoczynając wycieczkę w zacisznej dolinie, trzeba być przygotowanym na to, że wyżej warunki mogą być dużo gorsze. Należy też pamiętać, że pogoda w górach bywa często bardzo niestabilna. Zdarza się, że niewielkie, urocze obłoki przekształcają się w szarobure chmury deszczowe lub burzowe wręcz „na oczach” wędrowca. W taki dzień turysta doświadczyć może bardzo zmiennych warunków – od rześkiego pogodnego poranka, poprzez poprzedzający burzę parny upał, po porywisty wiatr i spadek temperatury pod koniec dnia.

Dlatego każdy turysta powinien być zawsze wyposażony we wspomnianą wyżej turystyczną kurtkę przeciwdeszczową lub przynajmniej pelerynę, które w razie nagłego załamania pogody pozwolą zabezpieczyć się przed zupełnym przemoczeniem. Obowiązkowo trzeba też mieć w plecaku coś ciepłego – jeśli nie polar, to chociaż ciepły sweter lub grubą koszulę z długim rękawem oraz długie spodnie. Dobrym pomysłem jest zabranie nawet na jednodniową wycieczkę zapasowej pary skarpetek. Również na letnie wędrowki warto spakować do plecaka cienką czapkę i rękawiczki, szczególnie wybierając się na najwyższe opisane w przewodniku szczyty: np. w najwyższych partiach Karkonoszy nawet latem temperatura może spaść do kilku stopni powyżej zera. Zawsze należy mieć też ze sobą chroniące przed słońcem nakrycie głowy oraz okulary przeciwsłoneczne.

Oddzielny temat to buty. Najlepsze jest obuwie trekkingowe, skórzane lub wykonane z użyciem tkanin „aktywnych”, stworzone specjalnie do chodzenia po górach. Takie buty są wygodne i trwałe, mają podwyższoną, wiązaną cholewkę, która chroni kostkę przed kontuzją, oraz dosyć sztywną, głęboko urzeźbioną podeszwę dostosowaną do górskiego, często śliskiego i błotnistego podłoża. Zdecydowanie nieodpowiednim obuwem na górskie wycieczki są wszelkiego rodzaju adidas, trampki i tenisówki, a tym bardziej sandały lub klapki, choć upalne, wakacyjne dni często prowokują do wyboru takiego obuwia. Buty tego typu nie chronią stawu skokowego, który bardzo łatwo można skrzywić na nierównościach ścieżki, jednak najistotniejszy jest fakt, że nie mają one odpowiedniej, trzymającej się podłoża podeszwy.

Królowa śląskich Beskidów

Jest to długa, całodniowa trasa, z podejściami najpierw na Gruń i następnie (dość żmudnym) na Łysą Górę, najwyższy szczyt Beskidu Śląsko-Morawskiego. Wysiłek zrekompensują rozciągające się ze szczytów zachwycające widoki. Łysa Góra słynie z jednej z najrozleglejszych panoram w całych Beskidach, obejmującej przy dobrej widoczności teren od Tatr po sudeckie Jesioniki. Wspaniałe pejzaże oferują także grzbietowe polany na Gruniu. Odpocząć można w kilku mijanych po drodze schroniskach, mających duże znaczenie dla dziejów czeskiego ruchu turystycznego.

1 dzień

28,4 km

typ: ➔

Stare Hamry • Gruń • Biały Krzyż
• Łysa Góra • Ostrawica

1080 m

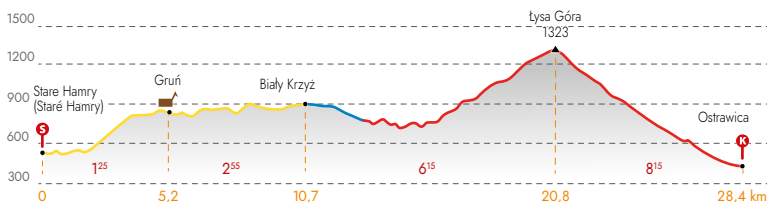
8.15 h

średni

trasa dla osób z dobrą kondycją

Przez „połoniny” Jesioników

Na południowo-wschodnich krańcach Sude-
tów wyrasta potężne pasmo Jesioników (Je-
seníky), niemal w całości znajdujące się
w Czechach – jego najwyższa część to Wy-
soki Jeseník (Hrubý Jeseník) z rozległymi
łąkami górskimi, które mogą kojarzyć się
z połoninami, ponieważ nie mają piętra ko-
sodrzewiny: łąki rozciągają się od razu po-
nad górną granicą lasów. Zaproponowana
trasa wiedzie przez najpiękniejszą część
pasma, omija natomiast zagospodarowany
szczyt Pradziada (można do niego dojść wa-
riantem trasy). Wycieczka jest stosunkowo
długa i forsowna, a miejscami także dość
monotonna, jednak trudności te rekompen-
sują widoki z odkrytej części grzbietu.

1 dzień

↔ 21,5 km

typ: ↻

Karlovy pod Pradědem • przełęcz Mraven-
covka • Alfrédka • Jelení studánka •
Vysoká hole • Velký kotel • Karlov pod
Pradědem

757 m

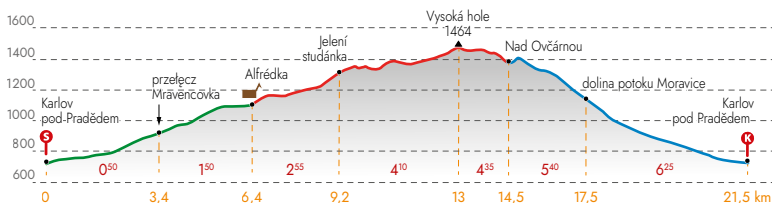
6.25 h

trudna

trasa dla osób z dobrą kondycją

00.00 h

Początek trasy znajduje się w miejscowości **Karlovy pod**

Pradědem, leżącej w dolinach potoków Moravice i Kotelný, spływających spod najwyższych grzbietów Jesioníkův. Niegdyś była to biedna, podgórska wieś. Mieszkańcy trudnili się m.in. pasterstwem na górskich łąkach, przez które będziemy wędrować. Dziś jest przede wszystkim miejscowością wypoczynkową, popularną zwłaszcza zimą, gdy działają tutejsze wyciągi.

W górnej części wsi, ok. 5 min marszu powyżej mniejszej stacji narciarskiej Pawlín (obok której można zostawić samochód), z doliną rzeki Moravice, w której leży główna część miejscowości, łączy się dolina Kotelného potoku. W tym miejscu dwa szlaki: niebieski i zielony, które wiodą w górę przez wieś, rozdzielają się – pierwszy prowadzi w górę rzeki Moravice (tędy będziemy wracać), drugi zaś kieruje się na zachód wzdłuż Kotelného potoku, obok dolnej stacji kolejki

krzeselkowej na Klobouk. Należy zwracać uwagę na znaki, bo za mostem na potoku skręcamy w lewo do góry ścieżką na zbocze i trawersujemy leśną drogą północny stok Klobouku.

00.50 h

Po długim, jednostajnym podejściu wchodzimy na polanę na siodle **przełęczy Mravencovka**. Przechodzi tędy leśna, asfaltowa droga z Karlova pod Pradědem do Žďárskiego

01.50 h

Dochodzimy do miejsca, w którym znajdują się fundamenty **schroniska Alfrédka** (spłonęło ono w 2002 r.) oraz niewielki bufet, czynny sezonowo (tylko zimą, gdy trwa sezon na narty biegowe), a także wiata turystyczna.

Potoku, jest też wiata turystyczna. Z przełęczy idziemy leśną drogą zielonym szlakiem, trawersując tym razem Jelenec, w końcu osiągając jego grzbiet.

► Petrovy kameny

WARIANT

Aby zdobyć podczas wycieczki również najwyższą górę Jesioników, trzeba od skrzyżowania Nad Ovčárnou skierować się dalej w dół za znakami czerwonego szlaku. Schodzi on obok górskiego hotelu Volareza do asfaltowej drogi jezdnej na Pradziada, którą kierujemy się w lewo. Prowadzi ona nieco okrężną drogą aż na sam szczyt **Pradziada** (Praděd, 1491), zwieńczony ogromną wieżą – masztem telewizyjnym. Znajdują się tu hotel górski oraz historyczny kamień graniczny, oznaczający miejsce łączenia się granic należącego do biskupów wrocławskich Księstwa Nyskiego oraz feudalnych państewek: zakonu krzyżackiego z Bruntála i włości velkolesińskiej. Ze szczytu rozciąga się fenomenalna panorama: niekiedy zdarza się, że można stąd dostrzec Beskidy, a nawet oddalone o prawie 230 km Tatry. Od szczytu musimy wrócić tą samą drogą aż do skrzyżowania Nad Ovčárnou, dodając do trasy wycieczki łącznie 2 godz. 40 min.

Szlak osiąga krawędź płaskowyżu w pobliżu skalnej grupy **Petrovy kameny** (1446), o bardzo charakterystycznym kształcie, będącym efektem wietrzenia mrozowego gnejsowego ostańca. Do dotychczasowego widoku dochodzi panorama niższej części Jesioników aż po Góry Opawskie. Stąd szlak biegnie trawersem ponad wyciągami narciarskimi i widocznymi w dole hotelami górskiej osady Ovčárna.

04.35 h

Docieramy po krótkim zejściu wśród kosówki do znajdującego się na trawersie skrzyżowania szlaków **Nad Ovčárnou**. Stąd można udać się w lewo w kierunku Pradziada (zob. ramka **Wariant**), natomiast nasza trasa prowadzi teraz w prawo szlakami niebieskim i żółtym, w kierunku grzbietu bocznego ramienia góry Vysoká hole, opadającego na wschód ku miejscowości Karlova Studánka.

Za wspomnianym wyżej grzbietem szlaki niebieski i żółty rozdzielają się — my wybieramy ten pierwszy. Schodzimy trawersem w strefie górnej granicy lasu ku drewnianej platformie widokowej w pobliżu źródeł potoku Moravice. Rozciąga się stąd widok na górną część wyraźnie zarysowanego cyrku polodowcowego zwanego Velký kotel. Widać stąd rumowiska skalne i niewielkie skałki na bardzo stromych zboczach. Miejsce to słynie z niezwykle bujnej flory, dlatego od wielu lat objęte jest ścisłą ochroną. Od platformy widokowej schodzimy stromo przez bór świerkowy z pojedynczymi starymi jaworami ku kolejnej podobnej platformie i bocznemu szlakowi do źródelka. Potem dalsze zejście wiedzie ku polance z wiatą turystyczną i kolejnym widokiem na Velký kotel, a następnie przez buczyny na dno doliny, blisko malowniczych kaskad potoku.

05.40 h

Znajdujemy się na dnie doliny, obok **potoku Moravice**, koło niewielkiej wiaty turystycznej — tu do granicy rezerwatu przyrody dochodzi z dołu droga jezdna. Od tego miejsca czeka nas już tylko monotonne, długie zejście do doliny drogą asfaltową.

06.25 h

Kończymy wycieczkę na początku miejscowości **Karlov pod Pradědem** w miejscu, gdzie łączą się potoki Moravice i Kotelný, a także szlaki zielony z niebieskim. W odległości 5 min marszu w dół doliny znajduje się parking przy stacji narciarskiej Pawlin.

INFORMACJE PRAKTYCZNE

DOJAZD

Trasę rozpoczynamy w miejscowości Karlov pod Pradědem, do którego prowadzi boczna droga od szosy nr 445 z Rýmařova do Karlovy Studánki. W miejscowości znajdują się duże parkingi przy wyciągach narciarskich — auto najlepiej zostawić przy największym, przy stacji narciarskiej Pawlin (Skiareál Pawlin), około 2,5 km od skrzyżowania z główną szosą.

NOCLEGI I WYŻYWIENIE

Na całą wycieczkę trzeba zabrać prowiant oraz napoje, bo przy trasie nie ma możliwości ich uzupełnienia. Hotele górskie oraz schronisko Chata Barborka znajdują się w górskiej osadzie turystycznej Ovčárna i oddalone są o 15–30 min od skrzyżowania szlaków Nad Ovčárnou.

Złota Ścieżka i Prachaticice

Od średniowiecza przez Szumawę wiodły szlaki łączące Czechy z krajami alpejskimi. Z południa sprowadzano sól, wino, tkaniny, niektóre metale i wyroby luksusowe. Z Czech wywożono zboże, miód, piwo, воск i skóry. Na zachodzie góry przecinał trakt wiodący od Ratyzbony do Nýrska i miasta Klatovy; jego odnogi biegły albo przez Przełęcz Vše-rubską, albo przez Źelezną Rudę. Bardziej na wschód szła droga do Hartmanic i Sušic. Naj-

większe znaczenie zyskała jednak trasa łącząca Pasawę z Prachaticami.

Pasawa była centrum handlu solą, którą tam dostarczano z leżącego na granicy Górnej Austrii, Styrii i Salzburga regionu Salzkammergut, jednego z największych ośrodków jej wydobycia w Europie. Stąd rozprowadzano ją dalej, m.in. do Czech. Według źródeł z X w. co tydzień z Pasawy wyruszała karawana. W XI w. pobieranie cła po

► Kościół św. Jakuba w Prachaticach

stronie niemieckiej było przywilejem klasztoru Benedyktynów w Pasawie, po czeskiej kapituły św. Piotra na Wyszehradzie. Główna trasa wiodła przez Grainet, České Žleby i Volary. Przy szlaku powstały osady obsługujące kupców oraz strzegące go zamki (np. Hus i Stožec). Początkowo ścieżki górskie były tak wąskie, iż można je było przebyć jedynie pieszo prowadząc juczne zwierzęta. Od przełomu XII i XIII w. powstawał system szerszych dróg dostępnych dla wozów. W ciągu dnia pokonywano do 30 km, a kupcom nieraz towarzyszyła zbrojna eskorta.

Położone przy szlaku miejscowości szybko się bogaciły. Od pokaźnych zysków, jakie trakt przynosił, zaczęto go zwać **Złotą Ścieżką** (czasem Złotą Solną Ścieżką). Karawany prowadzili podnajmowani przez kupców, znający lokalne drogi chłopcy z szumawskich wsi zwani *soumaři*. Wyprawiali się oni w trasę z reguły po zakończeniu żniw, wioząc do Bawarii czeskie zboże; obładowani solą i innymi towarami wracali przed zimą. W szczytowym okresie funkcjonowania szlaku w XVI w. zorganizowani w różne bractwa i stowarzyszenia *soumaři* zyskali duże znaczenie i majątek.

Upadek handlu na Złotej Ścieżce przyniosła wojna trzydziestoletnia. Ostatecznie szlak przestał odgrywać ważniejszą rolę na początku XVIII w.

Zapewne w XI w. na trakcie z Pasawy powstały **Prachatic**. Pierwotnie osada leżała bardziej na północ, tam, gdzie stoi kościół św. Piotra (być może istniejący już w XI w.), w miejscu zwanym Staré Prachatic. Na początku XIV w. był to już tak znaczący ośrodek, iż konieczne stało się wytyczenie nowego miasta. Pierwsza wzmianka o nim pochodzi z 1312 r. W roku 1381 r. Wacław IV nadał Prachaticom prawo składu soli — wszyscy przy-

bywający z Pasawy kupcy musieli ją wystawić do sprzedaży, a tutejsi handlarze mieli prawo pierwokupu. Odtąd Prachatic zaopatrywały w sól cały kraj. Po wojnach husyckich miasto często było zastawiane. Okres panowania nad miastem rodu Rožmberków (1501–1601) był czasem jego szczytowego rozwoju, zakończonego dopiero wojną trzydziestoletnią. Pamiątką świetności są wspaniałe budowle czyniące z Prachatic jedno z najurokliwszych czeskich miasteczek. Zachowały się duże partie murów obronnych z Dolną Bramą (obecny wygląd uzyskała w 1569 r.). Budowę kościoła św. Jakuba, będącego znakomitym przykładem architektury późnogotyckiej, rozpoczęto w końcu XIV w. (kiedy wzniesiono prezbiterium) i ukończono w 1513 r. (wtedy zbudowano skomplikowane sklepienie sieciowe nad nawami). Przy rynku stoją Stary Ratusz z 1571 r. z fasadą ozdobioną malowidłami o wyszukanych, alegorycznych treściach; nieco dalej neorenesansowy Nowy Ratusz z początku XX w.; oraz dom Sitrów udekorowany w latach 1617–22 manierystycznymi malowidłami, w którym obecnie znajduje się **Muzeum Prachatic** z ekspozycją poświęconą dziejom miasta i Złotej Ścieżce. Niezwykłego czaru nadają Prachaticom liczne renesansowe, ozdobione sgraffitami kamienice przy rynku i otaczających go uliczkach. Najwspanialszy widok na centrum rozciąga się z pobliskiej Žižkowej Skały, z której, według tradycji, Jan Žižka miał obserwować zdobywanie miasta przez husytów w 1420 r.

W czerwcu w Prachaticach odbywa się Święto Złotej Ścieżki. W czasie jego trwania organizowane są pokazy dawnych strojów, szermierki, kuglarzy oraz koncerty. Kulminacyjnym punktem programu jest przejście karawany kupieckiej z wozami i jucznymi zwierzętami.

Kup książkę

Poleć książkę

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

Grupa
Helion

GÓRY CZECH

Położone „tuż za miedzą” Czechy rzadko kojarzone są z górami. Wędrowcy z Polski zaglądają głównie w czeskie Karkonosze lub odwiedzają skalne miasta na północy kraju. Tymczasem nasi południowi sąsiedzi mogą pochwalić się okazałą liczbą ciekawych pasm, ciągnących się niemal wzdłuż całych granic państwa, reprezentujących bogaty wachlarz krajobrazów, pełnych przyrodniczych ciekawostek i historycznych zabytków. Oddajemy do Państwa rąk pierwszy w polskiej literaturze turystycznej przewodnik przybliżający kompleksowo 16 czeskich grup górskich. Do zobaczenia na szlaku!

OPISY ATRAKCJI
KRAJOZNAWCZYCH

PROPOZYCJE
WYCIECZEK

PROFILE
WYSOKOŚCI

SZCZEGÓŁOWE
MAPY

MINISŁOWNICZEK
TURYSTYCZNY

Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

 Bezdroża

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane
• <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
• <http://bezdroza.pl/newsletter>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

ebook dostępny na:

ebookpoint

ISBN 978-83-283-7367-9

9

788328 373679

cena: 69,90 zł